
LISTA 4

TECHNOLOGIE SIECIOWE

31 MAJA 2019
MIKOŁAJ DUKIEL
235908

1. Cel

Zadanie polega na przekształceniu podanych programów które służą symulowaniu przesyłania pakietu pomiędzy dwoma urządzeniami przy pomocy protokołu TCP/IP. Po przekształceniu programy, wykorzystując potwierdzenia dostarczenia oraz numery sekwencyjne przez nadawcę i odbiorcę, miały dawać gwarancję że odbiorca otrzyma ostatecznie pełen niezmienny komunikat, który został pierwotnie nadany.

2. Realizacja

2.1 Definicje pojęć

2.1.1 TCP (Transmission Control Protocol)

Protokół służący do przesyłania danych między hostami. Gwarantuje on dostarczenie wszystkich pakietów w całości, z zachowaniem kolejności i bez duplikatów (protokół niezawodny). TCP działa w trybie klient – serwer. Serwer oczekuje na nawiązanie połączenia w określonym porcie, a klient inicjuje połączenie.

2.1.2 TCP/IP

Jest to rozszerzenie protokołu TCP, korzystające z protokołu IP, do przesyłania pakietów danych przez sieć.

2.1.3 Datagram

Podstawowa jednostka przekazu, powiązana z siecią komutacyjną pakietów. Zazwyczaj datagramy zbudowane są z sekcji nagłówka i ładunku. Dostarczają one możliwość bezpołączeniowej komunikacji w sieci komutacyjnej pakietów.

2.2 Opis programów przed modyfikacją

2.2.1 Z2Sender

Symuluje działanie hosta wysyłającego dane. Program wysyła w osobnych datagramach po jednym znaku wczytanym z wejścia do portu o numerze podanym jako drugi parametr wywołania programu. Jednocześnie drukuje na wyjściu informacje o pakietach otrzymanych w porcie podanym jako pierwszy parametr wywołania.

2.2.2 Z2Packet

Klasa, która imituje pakiet w datagramie.

2.2.3 Z2Receiver

Symuluje działanie hosta odbierającego dane. Program drukuje informacje o każdym pakiecie, który otrzymał w porcie o numerze podanym jako pierwszy parametr wywołania programu i odsyła go do portu podanego jako drugi parametr wywołania programu.

2.2.4 Z2Forwarder

Program symuluje połączenie internetowe w którym każdy pakiet przesyłany jest niezależnie i w miarę dostępnych możliwości. W związku z tym pakiety wysyłane przez nadawcę mogą być tracone, przybywać z różnymi opóźnieniami, w zmienionej kolejności, a nawet mogą być duplikowane.

2.3 Opis programów po modyfikacji

W czasie realizacji zadania modyfikacji zostały poddane programy: Z2Reciver i Z2Sender.

2.3.1 Z2Sender

Klasa SenderThread, w której dodajemy pakiet do mapy.

```
class SenderThread extends Thread
{
    public void run()
    {
        int i, x;
        try
        {
            for(i=0; (x=System.in.read()) >= 0 ; i++)
            {
                Z2Packet p=new Z2Packet(4+1);
                p.setIntAt(i,0);
                p.data[4]= (byte) x;
                DatagramPacket packet =
                    new DatagramPacket(p.data, p.data.length,
                        localhost, destinationPort);
                sent.put(i,packet);
                socket.send(packet);
                sleep(sleepTime);
            }
        }
        catch(Exception e)
        {
            System.out.println("Z2Sender.SenderThread.run: "+e);
        }
    }
}
```

Poniżej usuwamy element w klasie ReceiverThread, po odebraniu pakietu zwrótnego.

```
class ReceiverThread extends Thread
{
    public void run()
    {
        try
        {
            while(true)
            {
                byte[] data=new byte[datagramSize];
                DatagramPacket packet=
                    new DatagramPacket(data, datagramSize);
                socket.receive(packet);
                Z2Packet p=new Z2Packet(packet.getData());
                sent.remove(p.getIntAt(0));
                System.out.println("S:"+p.getIntAt(0)+
                    ": "+(char) p.data[4]);
            }
        }
        catch(Exception e)
        {
            System.out.println("Z2Sender.ReceiverThread.run: "+e);
        }
    }
}
```

Następnie mamy klasę `ResenderThread`, której używamy do ponownego wysłania pakietu, w przypadku gdy nie dotrze do celu. Tworzymy nową **hashmapę**, która posłuży nam jako kopia danych (dane te są kopią wysyłanych pakietów), po czym wysyłamy pakiet.

```
class ResenderThread extends Thread
{
    public void run()
    {
        HashMap<Integer, DatagramPacket> copy = new HashMap();
        try
        {
            while(true) {
                if(sent.size() != 0) {
                    if(copy.size() != 0) {
                        for (HashMap.Entry<Integer, DatagramPacket> entry : copy.entrySet()) {
                            int key = entry.getKey();
                            DatagramPacket packet = sent.get(key);
                            if (packet != null) {
                                socket.send(packet);
                            }
                        }
                    }

                    copy.clear();
                    synchronized (sent) {
                        for (HashMap.Entry<Integer, DatagramPacket> entry : sent.entrySet()) {
                            copy.put(entry.getKey(),entry.getValue());
                        }
                    }
                }
                sleep(sleepTime*6);
            }
        }
        catch(Exception e)
        {
            System.out.println("Z2Sender.ReceiverThread.run: "+e);
        }
    }
}
```

2.3.2 Z2Receiver

W tej klasie drukowane są odebrane pakiety, które są kolejgowane w **TreeMap**. Zmienna `current` wyznacza nam pakiet do odebrania. Gdy to nastąpi zostaje on pobrany, wydrukowany i usunięty z **TreeMap**.

```
class ReceiverThread extends Thread
{
    public void run()
    {
        int current = 0;
        int code;
        char character;
        try
        {
            while(true)
            {
                byte[] data=new byte[datagramSize];
                DatagramPacket packet=
                    new DatagramPacket(data, datagramSize);
                socket.receive(packet);
                Z2Packet p = new Z2Packet(packet.getData());
                code = p.getIntAt(0);
                character = (char) p.data[4];

                if(code == current){
                    current++;
                    System.out.println("R:"+code +": " +character);

                    while (!received.isEmpty() && received.firstKey() == current) {
                        Map.Entry<Integer, Character> entry = received.pollFirstEntry();
                        System.out.println("R:" + entry.getKey() + ": " + entry.getValue());
                        current++;
                    }

                }

                else if (code > current){
                    received.put(code,character);
                }
                else{
                    continue;
                }

                packet.setPort(destinationPort);
                socket.send(packet);
            }
        }
        catch(IOException e)
        {
            System.out.println("Z2Receiver.ReceiverThread.run: "+e);
        }
    }
}
```

3. Wnioski

Programy te udowadniają, że da się zabezpieczyć przesyłanie pakietów w sieci przed komplikacjami związanymi z drogą. Nawet zgubienie pojedynczego pakietu nie musi oznaczać niepowodzenia operacji, lecz tylko nieco ją przedłużyć. Programy pokazują również, że pakiety nie muszą być odbierane w ściśle określonej kolejności, gdyż przy dobrym skonstruowaniu datagramów treść można odtworzyć gdy dotrą one nie po kolei. Tak właśnie działa protokół TCP/IP.